

ماشین‌های صنایع غذایی (صنعت تولید پنیر)

شايان محمددينى

کیلوگرم در سال یونان، دانمارک و فرانسه است.

دانسته‌هایی در مورد پنیر فتا

فتا پنیر سفید، نرم، رسیده و آب نمکی است. این نوع پنیر دارای مزه نسبتاً شور، کمی اسیدی و عطر و طعم خوشایند با مقبولیت جهانی است. پنیر فتا از زمان هومری‌ها تولید می‌شده است.

واژه فتا معانی خاصی در زبان یونانی دارد و مترادف Slice (به معنی برش، تکه، قاچ) در زبان انگلیسی، Tranche در زبان فرانسوی، Pezza در زبان ایتالیایی و Shnitt در زبان آلمانی است.

یونان کشوری کوچک با تولید سالیانه بسیار زیاد پنیرهای آب نمکی است حدوداً ۱۴۳۰۰۰ هزار تن که ۱۳۵۰۰۰ تن آن پنیر فتا است.

تولید سنتی پنیر فتا

در روش سنتی، پنیر فتا از شیر گوسفند به دست می‌آید. پنیر حاصل از این نوع شیر بهترین کیفیت را دارد، به همین دلیل بسیار مورد علاقه تولیدکنندگان پنیر در یونان قرار گرفته است. از مخلوط شیر گوسفند و بز نیز پنیر فتای با کیفیت خوب تولید می‌شود، با این شرط که نسبت شیر بز بیشتر از ۳۰-۲۰ درصد مخلوط نباشد، پنیر فتای حاصل از شیر بز در مقایسه با شیر گوسفند سخت‌تر است و دارای طعم قوی‌تری است.

تولیدکنندگان پنیر فتا در روش سنتی، شیر را با کمک مایه پنیر به دست آمده از شیردان بره و بزغاله شیرخوار منعقد می‌کنند. علت استفاده از پنیر مایع سنتی به جای تجاری، کوچک بودن تشکیلات اقتصادی خانواده و متفرق بودن آن‌ها در نواحی کوهستانی و نیمه کوهستانی است. به طوری که تأمین و نگهداری مایه‌پنیر تجارتی به آسانی امکان‌پذیر نیست. امروزه به دلیل راهاندازی کارخانه‌های بزرگ پنیر، مایه‌پنیر سنتی به طور جزئی یا کامل با منعقدکننده‌های تجاری

منشاء تاریخی پنیر

در حال حاضر بیش از دو هزار نوع پنیر در کل جهان تولید و مصرف می‌گردد. منشأ واقعی پنیر یا روش‌های فرآوری آن دقیقاً مشخص نیست. با این حال می‌توان استدلال کرد که در حدود ۷۰۰۰ سال قبل از میلاد بیش از آغاز دوره نگهداری دام، پنیر تولید می‌شده است. تولید پنیر از حدود ۸۰۰۰ سال پیش در منطقه جنوب غربی آسیا، جایی که خاورمیانه شناخته می‌شود آغاز شده است.

مدارکی از نوشتۀ‌های قدیمی و منابع باستان‌شناسی مربوط به پنیر وجود دارد که احتمالاً می‌توان پنیر آب نمکی را جزو قدیمی‌ترین نوع پنیرها دانست. Tamime (۱۹۸۶) اظهار کرده است که پنیر آب نمکی ابتدا در نواحی خاورمیانه رواج یافت و سپس از طریق پیشهورهای شرقی به اروپا منتقل شده است.

اصلی‌ترین تولید کننده‌ها و مصرف کننده‌های پنیر در دنیا چه کسانی هستند؟

تولید جهانی پنیر در سال ۲۰۰۵ تقریباً $18/43 \times 10^6$ تن بود. این آمار توسط FAO منتشر شد که شامل پنیرهای درست شده از شیر گاو، بوفالو، گوسفند و بز است. پنیر درست شده از شیر کامل گاو به میزان $14/89 \times 10^6$ برآورد شد. ۲۲ کشور از جمله ایالات متحده آمریکا، فرانسه، آلمان، ایتالیا، هلند، لهستان، انگلستان، استرالیا و ... حدود ۹۰ درصد از تولید جهانی پنیر درست شده از شیر گاو را در اختیار دارند.

پنیر در ابتدا یک محصول اروپایی یا از کشورهایی که ساکنانش از مهاجران اروپایی هستند می‌باشد. تقریباً تولید کمی در آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین صورت می‌گیرد.

اختلاف زیاد در مصرف پنیر در کل دنیا، حتی در کشورهای اروپایی مشهود است. بیشترین مقدار مصرف تقریباً ۲۴

می گرددند تا اینکه یک لایه لزج روی سطح پنیر به دلیل رشد باکتری و مخمرها ایجاد گردد. بعد از گذشت ۱-۲ هفته از قرار دادن پنیرها روی میز، برش‌ها بالاحتیاط با آب یا آبنمک تمیز می گردند.

و درون بشکه‌ها چیده شده و سپس آبنمک ۶-۸ درصد اضافه کرده و در آن‌ها را می‌بندند. هر چند وقت یکبار در آن را باز کرده تا گازهای تولیدی تخلیه شوند. پنیرها را تا زمانی که PH آن به حدود ۴/۶-۴/۴ برسد در بشکه‌ها نگهدارشته سپس آن را در سرخانه ۳-۴ درجه سانتی گراد برای مدت دست کم ۲ ماه از تاریخ تولید قرار می‌دهند و در این مدت می‌توان آن را مصرف کرد.

تولید صنعتی تولید پنیر فتا

۱- تحویل و نگهداری شیر: در این مرحله عموماً دو عملیات تصفیه شیر (به منظور جداسازی مواد سلولی و آلوگی‌ها مانند کاه، مو، خاک و...) و سرد کردن شیر تا کمتر از ۵ درجه سانتی گراد صورت می‌گیرد.

۲- استاندارد کردن شیر: در نقاط مختلف دنیا، میزان چربی پنیر فتا در ماده خشک بین ۲۰ تا ۵۰ درصد است و برای رسیدن به این حد لازم است چربی شیر استاندارد گردد.

۳- هموژنیزه کردن، فرآیند حرارتی و اولترا فیلتراسیون اهداف اصلی این سه مورد:

(الف) ایجاد امولسیون پایدار چربی در آب

(ب) ایجاد تغییرات فیزیکو شیمیایی

(ج) غیرفعال کردن میکرووارگانیسم‌های نامطلوب موجود در شیر

(د) تغليظ چربی و پروتئین‌های قبل از پنیر سازی
۴- استارت‌رها: برای تولید پنیر فتا از استارت‌رها لاكتیک مزووفیل و ترموفیل و مخلوطی از آن‌ها استفاده می‌شود.

۵- انعقاد شیر تغليظ شده (مايه‌پنير): در فرایند تهیه پنیر، شیر در اثر فعالیت هیدرولیز کنندگی پروتئازهای اسیدی (مايه پنیر) که کاپا کازائین را در محل اتصال فنیل آلانین- متیونین می‌شکند، منعقد می‌شود.

۶- سایر عملیات: گاهی افزودنی‌هایی مانند مواد بی‌رنگ کننده یا رنگ کننده استفاده می‌گردد.

جایگزین شده است. آنچه در عمل به کار می‌رود مخلوطی از دو نوع مايه‌پنیر سنتی و تجاری به نسبت ۱ به ۳ است.

فرآيند

شیر پس از استاندارد شدن در دمای ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۱۵ ثانية پاستوریزه می‌شود. بسیاری از تولیدکنندگان پنیر بجای پاستوریزه کردن، شیر را تا دمای ۶۸-۷۰ درجه سانتی گراد گرم کرده و سپس بلافاصله تا دمای ۳۴-۳۲ درجه سانتی گراد برای مايه زدن خنک می‌کنند.

چنین استدلال می‌شود که تحت چنین شرایطی دلمه‌ای با کیفیت بهتر به دست می‌آید. هنوز هم پنیر فتا در روش سنتی از شیر غیرپاستوریزه تولید می‌شود، زیرا پنیر حاصله کیفیت بالاتری دارد؛ اما این عمل به دلایل بهداشتی عمدتاً هرساله محدودتر شده است.

وقتی انعقاد شیر کامل شد دلمه به صورت قالب‌های ۲-۳ سانتی‌متر مکعبی برش می‌خورد و سپس به منظور خروج بخشی از آب پنیر برای مدت ۱۰-۵ دقیقه به حال خود گذاشته می‌شود. درنتیجه چسبندگی ذرات دلمه و مقاومت آن‌ها در مقابل از هم پاشیدگی بیشتر خواهد شد و بنابراین میزان اتلاف آن‌ها در طی انتقال به قالب‌های پنیر کمتر می‌شود.

دلمه‌های برش خورده بالاحتیاط و به تدریج به درون قالب‌ها انتقال می‌یابد به طوری که عمل آب‌گیری به تأخیر نیفتند. عمل نگهداری در رساندن پنیر فتا سنتی درون بشکه‌هایی انجام می‌گیرد. قالب‌ها بعد از ۲-۳ ساعت آب‌کشی بالا و پایین شده و در دمای ۱۴-۱۲ سانتی گراد به مدت ۳-۲ ساعت به حال خود گذاشته تا عمل آب‌گیری کامل گردد.

زمانی که دلمه پنیر به اندازه کامل چسبندگی داشت، قالب‌ها را از دلمه‌ها جدا کرده و دلمه‌ها به سطح میزی که قبل از نمک کشیده شده است، منتقل می‌شوند تا سطح پنیرها نمکی گردد. صبح روز بعد برش‌های پنیر برگردانده شده و روی آن‌ها مجدداً نمک پاشیده می‌شود. این عمل هر ۱۲ ساعت یکبار و در مجموع ۴ بار تکرار می‌شود. بعد از نمکزنی، برش‌های پنیر روی میز گذاشته شده و هر ۲۴ ساعت یکبار زیر و رو